

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 427/2026
28.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Габриеле Грујић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 38К 101/25 од 28.03.2025. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1. 196/25 од 02.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Габриеле Грујић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 38К 101/25 од 28.03.2025. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1. 196/25 од 02.12.2025. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 74. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 38К 101/25 од 28.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 4 месеца, опозвана му је условна осуда изречена пресудом Основног суда у Зрењанину 38К 365/24 од 26.07.2024. године правноснажна дана 26.07.2024. године и јединствена казна затвора у трајању од 10 месеци изречена том пресудом узета као утврђена, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 24.01.2025. године до 23.02.2025. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара у здравственој установи и мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 3Кж1. 196/25 од 02.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Зрењанину 38К 101/25 од 28.03.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА – адвокат Габриела Грујић због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1), 74, 84. и 86. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати или првостепеном суду на поновно суђење или другостепеном суду на поновно одлучивање. Стављен је и предлог у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 74. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења означава повреду закона из члана 74. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, које образлаже наводима да је суд правноснажне пресуде засновао на незаконитом доказу и то на записнику о саслушању окривљеног пред Основним јавним тужилаштвом у Зрењанину, а да је окривљени критичном приликом био у алкохолисаном стању односно под дејством алкохола, као и да је саслушање извршено без присуства браниоца, на који начин му је повређено право на одбрану.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни 3, став четири, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев

за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева означава и образлаже повреде закона из члана 84. и 86. ЗКП и истовремено указује и на повреду закона из члана 440. ЗКП наводима којима износи сопствену оцену доказа, пре свега способности окривљеног да се користи својим процесним правима и адекватно остварује право на одбрану, полемишући са налазом и мишљењем вештака психијатра, износећи сопствене чињеничне закључке другачије од оних утврђених побијаним пресудама.

Међутим, повреде закона из члана 84. и 86. ЗКП, као и члана 440. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд захтев, у наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић